

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 10Sžk/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 4017200263
Dátum vydania rozhodnutia: 29. januára 2024
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: predseda senátu, sudca spravodajca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4017200263.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): L. H., narodený X. F. XXXX, bytom O. G. XX, I., právne zastúpeného: JUDr. Pavol Gráčik, advokát so sídlom Farská 40, Nitra, IČO: 51 721 554, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, za účasti ďalších účastníkov: 1/ MH Invest, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, právne zastúpeného: Allan Böhm, advokát advokátskej kancelárie Böhm & Partners, so sídlom Jesenského 2, Bratislava, 2/ Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, Bratislava, IČO: 31 820 174, 3/ Nitra Invest, s.r.o., so sídlom Mostná 29, Nitra, 4/ DESIGN ENGINEERING, a. s., so sídlom Palisády 33, Bratislava, 5/ L. F. E., bytom N. XX, Z., 6/ R. V. W., bytom B. X. X, I., 7/ B. O., bytom V. X, I., 8/ B. H., bytom B. X. XX, I., a za účasti osoby zúčastnenej na konaní: Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., so sídlom: Horné lúky 4540/1, Nitra, IČO: 48 302 392, právne zastúpenej: CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, so sídlom Staromestská 3, Bratislava, IČO: 51 034 166, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 06643/2017/C240-SCDPK/01148 zo dňa 16. januára 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/52/2017-446 z 26. februára 2020, ECLI:SK:KSNR:2020:4017200263.9, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .
- II. Účastníkom kasačného konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Okresný úrad Nitra, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „stavebný úrad“) vydal podľa § 66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej len „stavebný zákon“) a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“) rozhodnutie č. OU-NR-OCDPK-2016/018823 z 15.11.2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým povolil ďalšiemu účastníkovi konania v 1. rade (ako stavebníkovi) stavbu „Automotive Nitra Project“ v rozsahu

stavebných objektov: Demolácie SO 005 Prieput (most na I/64), cestné objekty: SO 107 styková križovatka A na ceste I/64, SO 108 Vetva Nitra - Dražovce v km 0,050 úseku I (obchvatu), SO 116 Okružná križovatka E na ceste I/64 a SO 117 Okružná križovatka G na ceste I/64, nachádzajúcich sa v k. ú. J., X. a E..

2. Rozhodnutie bolo okrem iného odôvodnené tým, že sa stavba buduje za účelom výroby automobilov na pozemkoch určených na výstavbu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii č. 20801/2015-1000-35613 z 22.06.2015, ktoré bolo doplnené dňa 22.07.2015, a preto sa v zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie nevyžaduje. Ďalej stavebný úrad poukázal na rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, č. NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 z 08.10.2015 (ďalej „rozhodnutie EIA“) o tom, že sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“ nebude posudzovať (pokiaľ ide vplyvy na životné prostredie). O námietkach žalobcu, ktoré vzniesol v priebehu stavebného konania, stavebný úrad rozhodol tak, že ich zamietol.

3. Odvolací orgán rozhodnutím č. 06643/2017/C240-SCDPK/01148 z 16.01.2017 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, s ktorého odôvodnením sa v podstate stotožnil, a nevyhovel ani odvolacím námietkam sťažovateľa.

II. Konanie pred správnym súdom

4. Krajský súd v Nitre (ďalej „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č. k. 11S/52/2017-446 z 26. februára 2020, ECLI:SK:KSNR:2020:4017200263.9 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), zamietol správnu žalobu proti preskúmanému rozhodnutiu podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej „SSP“).

5. Sťažovateľa správny súd považoval za aktívne legitimovaného na podanie správnej žaloby ako reprezentanta zainteresovanej verejnosti podľa § 178 ods. 3 SSP, keďže sťažovateľ žiadny iný dôvod svojej účasti v stavebnom konaní (iné práva k pozemkom a stavbám na nich) v konaní nepreukázal.

6. K žalobnému bodu o nedostatočnom zregulovaní stavbou dotknutého územia územným plánom obce alebo zóny (podľa sťažovateľa územný plán Mesta Nitra stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny) krajský súd aj s odkazom na existujúce súdne rozhodnutia poukazoval na VZN Mesta Nitra č. 3/2003 v znení jeho dodatkov (ktorým bola vyhlásená záväzná časť územného plánu mesta), kde sú v bodoch 1.13.1 - 1.13.5 uvedené priestorovo funkčné celky, ktorých sa týka obstaranie a schválenie územného plánu zóny, avšak oblasť, resp. priestorovo funkčný celok Dražovce, tu nie je uvedený. Námietku sťažovateľa, že neboli splnené podmienky na vydanie stavebného povolenia bez predchádzajúceho vydania územného rozhodnutia v zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona tak považoval súd za nedôvodnú. Správny súd v tejto súvislosti vyhodnotil ako nesporné, že stavebné konanie sa týkalo stavby „Automotive Nitra Project“, čo je významnou investíciou v zmysle zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o významných investíciách“). Zdôraznil, že príprava územia na realizáciu strategického parku nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra. Fakt, že termín strategický park nie je v územnom pláne Nitry zahrnutý, je spôsobený tým, že posledná zmena tohto územného plánu bola pred definovaním uvedeného pojmu v právnom poriadku.

7. Ďalej sa podľa súdu na základe podanej žaloby nebolo možné zaoberať otázkou, či investícia mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie v zmysle § 18 ods. 1 písm. a/ zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej „zákon EIA“), nakoľko táto otázka je predmetom posudzovania v inom súdnom konaní vedenom na základe žaloby sťažovateľa. Súd skonštatoval, že pre aktuálne súdne konanie, v ktorom sa preskúmava rozhodnutie stavebného úradu, je podstatná tá skutočnosť, že v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia existovalo právoplatné rozhodnutie zo dňa 08.10.2015 vydané v zisťovacom konaní, potvrdené odvolacím administratívnym rozhodnutím zo dňa 14.12.2015, pričom existovalo i súhlasné záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia SR, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie zo dňa 04.11.2016 k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“.

8. K námietke nepredloženia zastavovacieho plánu správny súd uviedol, že stavby, ktoré boli predmetom stavebného povolenia, sú súčasťou stavebného projektu „Príprava strategického parku Nitra“, a teda aj celého súboru stavieb, pričom v takom prípade projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu, t. j. zastavovací plán celého súboru stavieb. Stavebné povolenie v

posudzovanej veci nadväzuje na stavebné povolenia celého strategického parku. Z uvedeného tak podľa krajského súdu vyplýva, že ak bol zastavovací plán predložený na prvý objekt strategického parku, tento sa stal záväzným pre priestorové usporiadanie celého daného územia.

9. K námietke, že vo vzťahu k stavebnému objektu „SO 108“ mala rozhodnúť obec ako špeciálny stavebný úrad, a nie okresný úrad v sídle kraja, a to z dôvodu, že ide o účelovú komunikáciu, správny súd uviedol, že v stavebnom povolení nie je označená uvedená cesta ako účelová komunikácia. Podľa správneho súdu je relevantné vychádzať zo stavebného povolenia, a nie zo žiadosti o vydanie stavebného povolenia, na ktoré v súvislosti s touto námietkou poukazoval sťažovateľ. Sťažovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že uvedený stavebný objekt je účelovou komunikáciou. Správny súd mal zároveň za to, že i pokiaľ by vo vzťahu k uvedenej vetve rozhodol ako špeciálny stavebný úrad okresný úrad v sídle kraja namiesto obce, nemožno takúto situáciu považovať za rozhodnutie orgánu, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený. Obce i okresného úradu v sídle kraja rozhodujú ako špeciálne stavebné úrady podľa cestného zákona. Takéto rozhodnutie by nebolo možné považovať za ničotné, pretože by išlo o rozhodnutie vecne príslušného špeciálneho stavebného úradu. V tejto súvislosti správny súd poukazuje i na ustanovenie § 3a ods. 5 cestného zákona, ktorý rieši možnosť dohody dvoch alebo viacerých špeciálnych stavebných úradov pri vydaní stavebného povolenia na uskutočnenie stavby pozemných komunikácií. Okrem toho poukázal i na skutočnosť, že bola zachovaná i dvojinštančnosť, keď o odvolaní sťažovateľa rozhodol žalovaný, teda tento nebol žiadnym spôsobom ukrátený na svojich právach.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu, stanovisko účastníkov

10. Sťažovateľ zastúpený advokátom podal proti napadnutému rozsudku v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok správneho súdu, resp. alternatívne aby zmenil rozsudok správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

11. Kasačný súd na tomto mieste v stručnosti rekapituluje sťažnostné body:

- predmetné stavebné konanie nepredstavuje prípad predpokladaný hypotézou § 32 ods. 2 stavebného zákona v tom zmysle, že by malo ísť o stavbu spadajúcu pod pojem umiestnenie strategického parku alebo na prípravu územia na realizáciu strategického parku, pretože sa jedná o povolenie stavby „Automotive Nitra project“ v rozsahu jednotlivých vo výroku stavebného povolenia uvedených stavebných objektov,
- aplikácia právneho režimu podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona je možná len v prípade povoľovania stavieb tvoriacich významnú investíciu v podobe výstavby strategického parku ako takého, ale nie už v prípade povoľovania stavieb tvoriace jednotlivé významné investície, ktoré sa budú realizovať v rámci strategického parku;
- vo vzťahu k strategickému parku ako významnej investícii neprebehol zákonný proces EIA a preto pokiaľ sa jedná o stavbu realizovanú v tomto strategickom parku, nie je pre to daný zákonný podklad. Tvrdí, že ak v rozpore so zákonom nebola posúdená významná investícia v podobe stavby „Vybudovanie strategického parku“, nemôžu byť legitímne ďalšie stavby v tomto strategickom parku. V tejto súvislosti poznamenáva, že obdobný Strategický park Haniska sa bude povinne posudzovať v zmysle zákona o posudzovaní.
- výstavba v rámci strategického parku je podmienená spracovaním územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Stavebný úrad mal posúdiť, či územný plán obsahuje dostatočný zastavovací plán na overenie všetkých zákonných záujmov účastníkov konania;
- orgány verejnej správy mali konanie prerušiť podľa § 38 ods. 9 zákona EIA v spojení s § 140c ods. 6 stavebného zákona do rozhodnutia vo veci povinného hodnotenia vplyvov na životné prostredie. Týmto konaním prišlo aj k porušeniu § 38 ods. 3 zákona EIA, podľa ktorého bez posúdenia vplyvov na životné prostredie nemalo byť stavebné povolenie vydané;
- správny súd sa nesprávne vysporiadal so žalobnou námietkou, podľa ktorej mali orgány verejnej správy správne konanie prerušiť až do rozhodnutia Krajského súdu v Nitre vedeného pod sp. zn. 26S/3/2016;
- v konaní, v rámci ktorého sa rozhodovalo o vydaní stavebného povolenia prvej stavby celého súboru stavieb tvoriacich strategický park, nebol predložený zastavovací plán. Z tohto dôvodu nebola naplnená požiadavka § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia č. 453/2000 Z. z., ktorou

sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona v účinnom znení. Stavebné povolenie tak nemalo byť vydané;

- podľa § 66 ods. 4 stavebného zákona mali byť posudzované aj aspekty povolenia týkajúce sa napojenia stavieb na pozemné komunikácie a hlavne vyústenia dopravy na cestu I/64. Podklady stavebného povolenia sú v tomto smere absolútne nepreskúmateľné;

- správny orgán sa nevysporiadal s námietkou (pozn. vznesenou sťažovateľom dodatočne počas ústneho pojednávania dňa 21.01.2020), podľa ktorej žalobcovi stavebný úrad nedal možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia a spôsobu zistenia podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku. Žiada, aby tak urobil kasačný súd;

- správny súd sa nevysporiadal s potrebou aplikácie Aarhurského dohovoru. Nebol naplnený účel jeho čl. 9 ods. 3, nakoľko sa žalovaný nevysporiadal s námietkami žalobcu, resp. sa s nimi vysporiadal len vo formálnej rovine.

12. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhuje túto zamietnuť. Súhlasí s právnym posúdením krajského súdu. Zdôrazňuje, že pre stavebné povolenie nebolo potrebné vydať územné rozhodnutie, odkazujúc pritom na § 32 ods. 2 stavebného zákona a poukazuje i na skutočnosť, že v danej veci prebehlo zisťovacie konanie podľa zákona EIA a sťažovateľ mal možnosť sa riadne vyjadriť v stavebnom konaní, aj v konaní pred krajským súdom. Vo vyjadrení okrem iného upozornil na existenciu zásady koncentrácie v stavebnom konaní, kedy účastníci konania majú právo oboznámiť sa s podkladmi pre rozhodnutie a podať námietky najneskôr na ústnom pojednávaní.

13. Osoba zúčastnená na konaní sa jednotlivo vyjadrila k sťažnostným námietkam. V tejto súvislosti uvádza, že sťažovateľ v pozícii dotknutej verejnosti nepreukázal porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia a rovnako nepreukázal zásah do jeho subjektívnych práv. Má za to, že v posudzovanej veci bola naplnená hypotéza ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona, a teda stavebný úrad postupoval správne, keď v danom prípade nevedol územné konanie. Za nelogické považuje sťažovateľovo odvolávanie sa na neskôr vydaný (odlišný) zámer pre strategický park Haniska ako argument pre spochybnenie postupu týkajúceho sa skoršieho zámeru a tým opiera svoje tvrdenia o neskoršie skutočnosti, ktoré v čase pôvodného zámeru neexistovali. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje za presvedčivé a navrhuje kasačnú sťažnosť v celom rozsahu zamietnuť.

14. Ďalší účastník konania v 1. rade má za to, že kasačná sťažnosť nespĺňa zákonné náležitosti. Z jej obsahu nemá byť zrejmé, aké skutkové okolnosti a aký postup zo strany správneho súdu v prejednávanej veci naplňajú kasačný dôvod podľa SSP. Následne sa z dôvodu opatrnosti jednotlivo a pomerne rozsiahlo vyjadruje k sťažnostným námietkam, stotožňujúc sa s vyhodnotením krajského súdu a zdôrazňujúc, že sťažovateľ v žalobe žiadnym spôsobom nepomenoval ani nevymedzil práva, na ktorých mal byť napadnutým rozhodnutím ukrátený, a ak zároveň netvrdí, že rozhodnutiami bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia, potom správny súd ani nemal inú možnosť ako žalobu zamietnuť. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť odmietol z dôvodu nesplnenia podstatných obsahových náležitostí (§ 459 SSP), alternatívne túto zamietol podľa § 461 SSP.

15. Ďalší účastník konania v 5. rade uvádza, že súhlasí s obsahom kasačnej sťažnosti a dodáva, že správny súd by sa mal zaoberať aj rozhodnutím EIA, ktoré vzišlo zo zisťovacieho konania. Má za to, že stavebník konal cielene so zámerom obísť právne predpisy a zjednodušiť si proces výstavby strategického parku.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

16. Dňa 1. augusta 2021 začal činnosť Najvyšší správny súd Slovenskej republiky a prešiel naň výkon súdnictva aj vo veciach kasačných sťažností, v ktorých bol dovtedy príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 11 písm. h/ SSP). Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), zohľadniac § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol týmto rozsudkom, ktorý po predchádzajúcom zverejnení termínu verejne vyhlásil 29. januára 2024.

17. V priebehu kasačného konania došlo s účinnosťou od 1. januára 2023 k zmene kompetencií na úseku územného plánovania, výstavby a vyvlastnenia, ktorá prešla z Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky (ako pôvodne žalovaného - orgánu, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie) na nový ústredný orgán štátnej správy - Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky. Uvedené automaticky predstavuje zmenu v subjekte žalovaného vo vedenom kasačnom konaní, zohľadniac dikciu § 180 ods. 3 SSP, v zmysle ktorého namiesto orgánov verejnej správy podľa odsekov § 180 ods. 1 a 2 SSP je žalovaným ten orgán verejnej správy, na ktorý prešla rozhodovacia pôsobnosť tohto orgánu. Kasačný súd preto s účinnosťou od 01.01.2023 koná v kasačnom konaní s Úradom pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky ako žalovaným orgánom verejnej správy.

18. Kasačný súd bol postavený pred úlohu posúdiť dôvodnosť jednotlivých sťažnostných bodov a v ich medziach určiť, či je rozsudok správneho súdu súladný so zákonom.

19. Sťažovateľ v prvom rade namieta, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 stavebného zákona (nevyžadovanie územného rozhodnutia) je možné postupovať len v prípade, ak územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, v rámci ktorého má byť strategický park umiestnený. Z dikcie § 32 ods. 2 stavebného zákona vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny.

20. Pokiaľ ide o uvedenú námietku, kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a v súvislosti s výkladom ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona odkazuje na pomerne rozsiahlu judikatúru kasačného súdu k iným podobným prípadom sťažovateľa. Napr. v rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžk/26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, týkajúcom sa rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci kasačný súd uviedol, cit.: „...Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolené stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

21. Kasačný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že zmysel procesného rozčlenenia územného a stavebného konania nespočíva v tom, že by sa v nich riešené otázky nemohli prelínať alebo že by v nich platili iné zásady. Naopak, vylúčenie niektorých stavieb z rozhodovania o umiestnení stavby prenáša povinnosti správneho orgánu z územného konania (napr. zohľadnenie územného plánu) priamo do stavebného konania. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania nie je na svojich právach vylúčením územného konania ukrátený, keďže zásada legality rovnako platí v stavebnom, ako aj územnom konaní. Kasačný súd na tomto mieste odkazuje aj na závery Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v rozsudkoch napr. sp. zn. 10Sžk/40/2020 a sp. zn. 5Svk/15/2021, ktoré sú identické s vyššie uvedenou argumentáciou. Túto navyše za cit.: „logickú a vychádzajúcu z ústave

akceptovateľného výkladu a aplikácie príslušných ustanovení stavebného zákona“ označil i Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 487/2022 zo dňa 27. septembra 2022. V súlade s už vyššie predostretou argumentáciou kasačný súd námietky sťažovateľa v tomto smere považoval za nedôvodné.

22. Námietka sťažovateľa ohľadne absencie predloženia zastavovacieho plánu bola kasačným súdom posudzovaná opakovane v konaniach týkajúcich sa iných stavieb Automotive Nitra Project. V takomto prípade môže kasačný súd v zmysle § 464 ods. 1 SSP odkázať na už vydané rozhodnutie a prevzatú časť uviesť v odôvodnení. Z tohto dôvodu (stotožňujúc sa s vyhodnotením námietky ako nedôvodnej) poukazuje na bod 34 rozsudku sp. zn. 8Sžk/42/2020 z 24. novembra 2021, v ktorom sa uvádza, cit.:

„34. K sťažovateľom namietanej nesprávnej aplikácii ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona kasačný súd uvádza, že nie je relevantná vo vzťahu k vydanému stavebnému povoleniu. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia Stavebného zákona, územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením vyplýva z územného plánu obce alebo územného plánu zóny. Územné rozhodnutie sa nevyžaduje, a to na základe zákona č. 254/2015 Z. z. z 30. septembra 2015, ktorým bolo do stavebného zákona zavedené ustanovenie § 35 ods. 2. Na výstavbu automobilového výrobného podniku v rámci strategického parku v Nitre bolo vydané Osvedčenie o významnej investícii č. 13489/2016-1000-02437 zo dňa 14. januára 2016 podľa § 3 ods. 2 zákona o významných investíciách. V uvedenej právnej veci je zrejmé, že stavba, ktorá sa realizuje v rámci stavebného povolenia v k. ú. Y., je umiestnená v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Obce Lužianky, v ktorej je riešené funkčné využívanie územia. Ohraničenie plochy strategického parku vyplýva z citovaného osvedčenia o významnej investícii a priestorové usporiadania strategického parku zo zastavovacieho plánu, ktorý bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu. Vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia.“

23. Kasačný súd považoval za skutkovo ustálené, že posudzovaná stavba nebola prvou stavbou v rámci celého súboru stavieb a z toho dôvodu nebolo povinnosťou stavebníka v predmetnej veci predkladať zastavovací plán. Ten bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu, pričom vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia.

24. Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa potreby posúdenia vplyvu na životné prostredie a potreby prerušenia tohto konania do skončenia konania vedeného správnym súdom pod sp. zn. 26S/3/2016, kasačný súd sa s touto opakovane vysporiadal v obdobných veciach týkajúcich sa stavieb Automotive Nitra Project. V súvislosti s vyhodnotením dôvodnosti tejto námietky preto, nasledujúc dikciu § 464 ods. 1 SSP, odkazuje na body 18 a 19 rozsudku tunajšieho súdu, sp. zn. 6Sžk/28/2020 z 28. februára 2022 v nasledovnom znení, cit.:

„18. K námietke sťažovateľa, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie kasačný súd uvádza, že predmetom tohto konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku Nitra na životné prostredie, ale preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení zmeny stavby „Automotive Nitra project“, súbor stavieb“ ... .

19. „Stavebný úrad vydal stavebné povolenie na stavbu „Automotive Nitra Project“ v rozsahu tam uvedených stavebných objektov, medzi ktorými je uvedený i objekt“ ..., „proti ktorému podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací orgán“ ... . „Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na skutočnosť, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, vydal dňa 08. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa ust. § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania sťažovateľa) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Sťažovateľ sa žalobou zo dňa 23. februára 2016 v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 26S/3/2016 domáha preskúmania a zrušenia tohto rozhodnutia,

pričom vo veci nebolo doposiaľ rozhodnuté, čo znamená, že napadnuté rozhodnutie je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní ako i pre správny súd.“

25. Kasačný súd sa tiež stotožnil so záverom správneho súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných právoplatných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je rovnako možné preskúmať správnym súdom. Nad rámec uvedeného taktiež dodáva, že podľa § 135 SSP správny súd posudzuje napádané rozhodnutia orgánov verejnej správy k času ich vydania. Z tohto dôvodu považoval kasačný súd za podstatné a smerodajné, že v danom čase rozhodnutia preskúmané v konaní sp. zn. 26S/3/2016 boli právoplatné. Prípadné zrušenie týchto rozhodnutí v súdnom konaní by následne pôsobilo až smerom do budúcnosti. Kasačný súd zároveň podotýka, že v uvedenej veci bola medzičasom rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/15/2022 zo dňa 31.05.2023 zamietnutá kasačná sťažnosť žalobcu smerujúca voči rozsudku správneho súdu, ktorý žalobu vo veci preskúmania rozhodnutia EIA zamietol. V procese súdneho prieskumu tak napokon ani nedošlo k zrušeniu dotknutého rozhodnutia EIA, naopak, toto bolo potvrdené ako zákonné a vecne správne.

26. K námietke nevysporiadania sa s argumentáciou o nedostatočnej aplikácii čl. 9. ods. 3 Aarhurského dohovoru kasačný súd uvádza, že z tejto námietky nie je vo svojej podstate zrejmé, v čom mal byť tento článok porušený (obdobná námietka bola predmetom posudzovania aj v rozsudku sp. zn. 4Sžk/20/2021 z 22. júla 2022, bod 22). V zmysle onoho článku majú mať členovia verejnosti prístup k správne alebo súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia. Takýto prístup sťažovateľovi ako plnohodnotnému účastníkovi tak stavebného konania, ako aj súdneho konania, odopretý nebol.

27. V súvislosti s posúdením námietok týkajúcich sa napojenia na pozemné komunikácie kasačný súd opätovne, nasledujúc dikciu § 464 ods. 1 SSP, odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžk/13/2021 z 27. júla 2023, body 49 a 50, ktorý bol postavený pred otázkou vysporiadania sa s identickými námietkami sťažovateľa týkajúcimi sa susedných stavieb. Kasačný súd v odôvodnení označeného rozsudku uviedol nasledovné, cit.:

„49. Podľa § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia.

50. Aj v uvedenom prípade kasačný súd považuje námietky sťažovateľa za nedôvodné, keď požiadavky uvedené v § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona nie sú povinnými náležitosťami, ale stavebný úrad ich určuje podľa potreby. Vzhľadom na to, že v rámci posudzovania povolenia zmeny stavby pred jej dokončením nešlo o napojenie na pozemnej komunikácie a predmetom tohto stavebného povolenia, ani projektovej dokumentácie nebolo dopravné riešenie, správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, nevzhladli potrebu vo svojich rozhodnutiach určiť požiadavky napojenia stavby na pozemné komunikácie, čo vo svojich rozhodnutiach i zdôvodnili. Rovnako uvedenú námietku riadne odôvodnil aj správny súd.“

28. K uvedenému kasačný súd podotýka, že predmetom posúdenia boli stavby špecifikované v stavebnom povolení, pričom každá z týchto stavieb môže potenciálne zvýšiť intenzitu dopravy v danej oblasti. To však automaticky neznamená, že uvedené vedie nutne k rozporu s verejným záujmom podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona. Navyše v zmysle § 1 ods. 2 zákona o významných investíciách je každá investícia podľa tohto zákona investíciou vo verejnom záujme. S ohľadom na uvedené kasačný súd aj túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

29. K neprihliadnutiu správneho súdu na nové skutočnosti prednesené sťažovateľom na ústnom pojednávaní (námietka ohľadne postupu žalovaného v rozpore s § 33 ods. 2 správneho poriadku) kasačný súd odkazuje na závery bodu 49 rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Svk/15/2021 z 26. apríla 2022. Podľa tohto z ustanovení § 62 a § 183 SSP striktné vyplýva, že žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby, rozšíriť alebo doplniť ju o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby, ktorá je dva mesiace odo dňa nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Preto pokiaľ sťažovateľ po

uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby rozšíril alebo doplnil žalobu, na obsah takéhoto podania krajský súd správne neprihliadol.

30. V súvislosti s námietkou sťažovateľa o rozhodnutí nepríslušného stavebného úradu vo vzťahu k povoleniu stavby „SO 108“ sa kasačný súd stotožňuje s jej vyhodnotením zo strany správneho súdu a zároveň konštatuje, že v konaní nebolo preukázané, že by tento stavebný objekt bol účelovou komunikáciou, ako tvrdí sťažovateľ.

31. Kasačný súd zároveň dodáva, že sa nestotožnil s námietkou účastníka konania v 1. rade v jeho vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, že kasačná sťažnosť je neprípustná pre nesplnenie zákonných náležitostí. Z obsahu kasačnej sťažnosti (porovnaj § 55 ods. 3 SSP) je zrejmé, aké právne posúdenie rozsudku správneho súdu žalovaný touto kasačnou sťažnosťou napadá. Kasačný súd tak túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Neodmietol tak kasačnú sťažnosť podľa § 459 SSP, ale vecne ju prejednal.

32. Vzhľadom na to, že žiaden sťažnostný bod nebol dôvodný, kasačnému súdu nezostalo iné, ako kasačnú sťažnosť zamietnuť.

33. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP). Ďalším účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli a nevzhliadol dôvody osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.